

Møde i Roskilde. Da den høitærede Kultusminister nu netop ikke sagde dette ved Mødet i Roskilde, finder jeg mig foranlediget til at oplyse, hvad han sagde. Jeg var nærværende ved dette Møde, og der var mange Andre til Stede, som hørte, hvad der blev sagt, og derfor ere vidende om, at denne Gjengivelse af hans Ord lider af den samme Mangel, som saa mange af de Gjengivelser af, hvad der er blevet sagt fra vor Side, lide af, nemlig den, ikke at være saa ganstke stemmende med Sandheden. Ministeren sagde nemlig, at hvis Folkethinget fortsatte sin Visnepolitik, som han havde stemplet som ulovlig, ja, endogsaa nægtebe at forhandle med Kongens Regjering, maatte Venstre tage Stade for Hjemgjæld, og saa blev Følgen sandsynligvis den, at det satte sig selv udenfor Spillet. Det er noget helt Andet (Nei, Nei) So, det er, man tilstræber ikke fra den Side at sætte Folkethinget ud af Spillet, men det er de Herrer selv, der, saaledes som det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad), der nu afbrøder mig, har udviklet i de Bjecer, vi kjende Allesammen, har reist en Politik, som ikke har Hjemmel i Grundloven, det er dem, som stiller Fordringer, der ere uberettigede, og anvende Midler for at sætte disse Fordringer igjennem, hvorved de gaa udenfor det, som Grundloven giver dem Ret til. Det er derved, de have skabt den nuværende Tilstand her i Landet, den er ikke fremkaldt fra den anden Side. Det ærede Medlem for Bræstø Amts 6te Valgkreds omtalte tillige i Gaar nogle Ytringer, der for mange Aar tilbage skulde have staaet i et Blad, hvor Talen skulde have været om, at Magten skulde sættes i Rettens Sted. Heller ikke denne Ytring er ganstke rigtig gjengivet fra det ærede Medlems Side. Skjøndt jeg ikke føler nogen Opfordring til at føre Forsvar for, hvad der staa i Bladene, maa jeg dog dertil sige, at det, der blev sagt den Gang, refererede sig til, hvad Folkethinget den 31te Marts 1877 havde foretaget her i Salen, idet det nægtebe Regjeringens Repræsentant Ordet; (Ufbyrdelse) . . . Sa som sagt, jeg skal ikke yderligere komme ind derpaa. Jeg skal kun sige til det ærede Medlem for Bræstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen), at hvis vi her skulde opholde os over, hvilke vidtgaende og uberettigede Udtalelser, der fremkomme i Bladene, saa turde det nok være, at de Blade, der staa paa hans Side, kunde give Anledning til at drage meget Mere frem end de, der staa paa vor Side. Er der ibrigt noget Sted, hvor det ser ud, som om Magten skulde sættes i Rettens Sted, saa turde det snarest være her i Thinget, hvor Formanden nægter Medlemmer, der have

en fra hans afvigende Mening, at begrunde denne, saaledes, som Tilfældet var i Gaar. Det skal jeg nu imidlertid ikke opholde mig yderligere over. Hvad den Sag angaar, der er for her i Dag, og hvad de Ytringer angaar, som ere fremkomne om den under den Forhandling, der nu er ført, saa skal jeg sige, navnlig til det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberty), at, naar han opholder sig over de Retsfager og hvad Andet, som denne Lov har givet Anledning til, saa skal jeg kun nævne den Kjendsgjerning, at der er saadanne Sager, og at disse Sager ere under fortsat Behandling for de dømmende Myndigheder her i Landet (Stemmer: Sa Kommissionisdømmere); der er ganstke vidt nogle, der ere Gjensstand for Undersøgelse af saadanne, men jeg tror, der er Udset til, at i det Mindste en stor Del af disse Sager vil gaa den normale Vej fra Underret til Overret, og fra Overret til Højesteret; og naar saa den endelige Afgjørelse kommer — for saa vidt man vil lade det komme saa vidt — saa kunne vi jo se, hvad de dømmende Myndigheder sige i disse Sager, og deraf vil det saa fremgaa hvorvidt det har været berettiget at rejse Sag eller ei. At vi paa Forhaand skulde undersøgende Dømmene i Sagerne, give os til her at fælde Dom, skjøner jeg ikke, er ganstke berettiget. De Udtalelser, som det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Nielsen-Grøn) fremkom med, vare ikke mange. Der er dog nogle enkelte af dem, som jeg dog vil bemærke lidt ved, fordi de forekom mig at trænge til — i det Mindste nogen Tilføielse, maasse ogsaa nogen Rettelser. Vi have atter her en af disse Ytringer, der tillægges dem paa den anden Side, og som bestandig gaa igjen i Bladene, nægtet de ere rettede gjentagne Gange. Her er det den, at man tillægger de konservative Klubber, at de have til Valgsprog: "For Gud, Konge og Fædreland." Dette er aldeles urigtigt. Det er en gammel Sætning (Ufbyrdelse af Monrad). Sa, det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) siger, det er en smul Sætning, men jeg tror, at naar man har formet denne Sætning saaledes, at man siger: "For Gud, Konge og Fædreland", saa er det ikke ganstke rigtigt. Thi jeg tror ikke, at vor Herre trænge til, at vi skulle kæmpe for ham. Selve Sætningen lyder saaledes som den er anvendt fra gammel Tid: "Med Gud for Konge og Fædreland," og det er saaledes, den er bragt til Anvendelse af de konservative Klubber. Naar saa det ærede Medlem siger, at det forholder sig med de konservative Klubber som med Ordensfolds Soldater i Marstrand, hvor man